

*Tanácsok,
időszerűségek,
érdekességek*

2017
I. negyedév

I. negyedév

1. HOGYAN ADJA ISTEN A LELKI AJÁNDÉKOKAT? MEGKAPOM-E AZT A LELKI AJÁNDÉKOT, AMELYET KÉREK TŐLE?

Világos, hogy minden hívó kapott legalább egy lelki ajándékot, „és különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben. Mindenkinnek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése” (1Kor 12,6-7).

Ez az igehely azt közli velünk, hogy a lelki ajándékok a közösség javát szolgálják. Más szavakkal, az ajándékokat a Krisztus testének építéséért kaptuk, nem saját javunkra és fejlődésünkre. A lelki ajándékokkal az embertársainkat kell szolgálnunk.

Senki sem rendelkezik minden lelki ajándékkal. Az 1Kor 12,8-11 arról értesít bennünket, hogy az emberek különféle lelki ajándékokat kaptak, s a hívők több lelki ajándékkal is rendelkezhetnek, ám nincs olyan ember, aki minden lelki ajándékot megkapott.

Minnek alapján dönti el Isten, hogy milyen lelki ajándékot adjon nekünk? Vajon megkapom-e tőle azt a lelki ajándékot, amelyre vágyom? „Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra. És ezenfelül még egy kiváltképpen való utat mutatok néktek” (1Kor 12,31). Vajon ez azt jelenti, hogy még más ajándékokat is kérhetek?

A választ a most következő igehelyekben találjuk meg (1Kor 12,31). A 12. fejezet után a 13. fejezetben a szeretetről van szó, majd a 14. fejezet a jövődőlést, a nyelveket és más, nagyon fontos adományokat emeli ki, amelyekkel eljuthatunk a hitetlenekhez, s amelyek által a hívők is növekedhetnek és fejlődhetnek.

Ha átnézzük ezeket a fejezeteket, láthatjuk, hogy a szeretet a legnagyobb erény, amelyre minden hívőnek törekednie kell. A szeretet

mellé az Úr lelki ajándékokat is ad, hogy támogassuk vele a gyülekezetet és elérjük a kívülállókat. Pál megjegyzi: „Mindenek ékesen és jó renddel legyenek” (1Kor 14,40). Igazi keresztényi szeretetet tanúsítani és gyakorolni magunkat a lelki ajándékokban a gyülekezeti összefüggéseken, olyan tiszteletet és rendet tükröz, amely megdicsőíti Isten nevét, és építi az embereket.

A záró megjegyzés szintén mélyen értelmezi Isten gondoskodását és azt a vágyát, hogy meghatározott lelki adományokkal, képességekkel ajándékozzon meg bennünket. Amikor az Úr meghívta Jeremiást szolgálni, így szólt: „Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé“ (Jer 1,5). Habár ez a kijelentés speciálisan Jeremiásnak szól, mégis úgy van, hogy Isten még a születésünk előtt elhívott minket szolgálni, egy általa megadott módon, az Ő előrelátásával összhangban. (Lásd: Zsoltár 139), (Eféz 2,10). Lelki ajándékainkat és képességeinket ne hasonlítgassuk mások lelki ajándékaihoz és képességeihez. Arra hívtunk, hogy növekedjünk a szeretetben, és szolgáljunk az Ő akaratával összhangban, a tőle kapott képességeink szerint.

2. VAN-E KÜLÖNBSÉG A TEHETSÉG ÉS A LELKI AJÁNDÉKOK KÖZÖTT?

A bibliai jelentés szerint Isten az emberi fajt a saját képmására teremtette (1Móz 1,27), ami annyit jelent, hogy minden embernek van valamilyen tehetsége és kreatív képessége, amelyet felhasználhat mások javára és építésére. Akik hittel jönnek Istenhez, legalább egy lelki ajándékkal rendelkeznek (1Kor 12,6-7). Ezt a hívők és a gyülekezet közös javára, építésére kell felhasználni meg azok elérésére, akik még nem ismerik Krisztust.

A természetes tehetségünk és a lelki ajándék szorosan összefügg egymással. A zenei tehetséggel rendelkező hívő rendelkezhet a bátorítás lelki ajándékával, s a zenét az emberek ihletésére, bátorítására használhatja fel, amely által fejlődni fognak és közelebb kerülnek Istenhez. A szervezői tehetséggel rendelkező hívő egyben lelki vezetőként is fel-

léphet, aki ellenőrzi és szemmel tartja a keresztyeni tevékenységeket, amelyek mind a hívők, mind a nem hívők hasznára lesznek.

Számtalan olyan példát említhetünk, amikor a hívők természetes tehetséggel rendelkeztek. Nehémiás a vezetői képességét használta fel a jeruzsálemi dolgok irányításakor, és a templom falai felépítésének munkájában. Bésalél zseniális művészi képességgel rendelkezett, ezért felügyelhette a zsidó szenthely építését (2Móz 31,1-5). Lídia, aki „bíborárús asszony” volt, a tehetségének köszönhetően odaadással támogathatta Pál apostolt és az ő munkatársait (ApCsel 16,14-15).

A tehetség és a lelki ajándékot két alapvető dolog különbözteti meg egymástól. Tehetséggel mind a hívők, mind a hitetlenek rendelkezhetnek. Minden személynek van valamilyen tehetsége, amellyel másokat támogathat. A hívők, Jézus Krisztus követői, lelki ajándékokkal is rendelkeznek, amelyeket más hívők építésére és a hitetlenek elérésére használhatnak.

A másik alapvető különbség az, hogy a lelki ajándékokról konkrétan beszél a Szentírás, mint a természetes tehetségről (1Kor 12,14), (Róma 12), (Eféz 4,11-16), (1Pét 4,10-11). Mindezek az igehelyek különös módon írnak a lelki adományokról, elválasztva azokat a természetes tehetségtől, miközben sokszor vita folyik a lelki ajándékok meghatározása és alkalmazása körül. Az Ige specifikus módon írja körül a meghatározott lelki adományokat. Habár nagyon is lehetséges, hogy más lelki adományok is léteznek, amelyeket az Ige külön kiemel, az olvasók hasznára lettek adva, hogy jobban azonosíthassák őket, alkalmazva azokat Krisztus testének szolgálatában és az evangélium hirdetésében.

A természetes adottságok és képességek, amelyeket ugyancsak Istentől kapunk, felhasználhatjuk és fel is kell használjunk Isten nevének dicsőségére. „Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljete” (1Kor 10,31).

A főzés, éneklés, házépítés, farmfenntartás, gyermeknevelés, irodai munka, egészségügyi szolgálat és más istenadta tehetségek ugyancsak felhasználhatók Isten nevének dicsőségére. Mialatt a hitetlenek a tehetségüket jóra használhatják, Krisztus követői arra hívtak el, hogy használják a tehetségüket, a lelki ajándékaikkal együtt, Isten dicsőségére és mások építésére.

3. BÁTORÍTÓ LELKI AJÁNDÉKOK

Az intés ajándékát is megtaláljuk a Bibliában (Róm 12,8). Némely fordítások az „bátorítás” szót használják. Milyen lelki ajándékról van szó?

A bátorítás szó, a görög eredetiben a „parakletos” szót használja, ami azt jelenti, ösztönözni, felvidítani, valakivel elmenni, vigasztalni vagy bátorítani. A Szentlélek a mi vigasztalónk (Ján 14:16), aki a hívő emberrel jár, vigasztalva és támogatva őt, amikor szükség van rá.

A keresztények arra hívottak, hogy egymást vigasztalják és bátorítsák: „Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, amiképpen cselekszitek is” (1Thess 5,11). A hívők ösztönözhetik egymást, ápolva maguk között a közösséget, bátorító szavak, igék, imák és más eszközök alkalmazásával.

Pál apostol a látogatásaival (Róma 1,11-12), számos levelével és imáival bátorította a hívőket. Például a hívők reakciójával kapcsolatos tanításait is így zárta. „Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel” (1Thess 4,18).

Bizonyos hívők azonban extra vigasztalótehetséggel rendelkeznek. A legjobb újszövetségi példa erre Barnabás. Eladta a földjét, hogy az egyházat támogassa az árával (ApCsel 4,36-37). A vigasztalás fiaként vált ismertté, később pedig hozzájárult ahhoz, hogy Pált az egyházban vezetőként fogadják el. A Krisztusért élt életében lett nyilvánvaló az istentől kapott lelki ajándéka.

Egy másik példát Mózes életében látunk. Isten meghagyta neki, hogy bátorítsa Józsuét, akiből később vezető lett, aki Izraelt bevezette az Ígéret földjére: „Józsué, a Nún fia, aki áll te előtted, ő megy be oda; azért biztassd őt, mert ő osztja el az örökséget Izraelnek” (5Móz 1,38).

Amikor Jósiás király hozzásegítette a népet, hogy visszatérjen az Úrhoz és a régi szövetséghez bátorító szavakkal buzdította őket a folyamat folytatására: „És állítá a papokat az őrállásukra, és buzdítá őket az Úr házának szolgálatára” (2Kró 35,2).

Miből fogjátok tudni, hogy rendelkeztek a bátorítás adományával? Próbáljátok meg már ma bátorítani a körülöttetek élő embereket. Mindnyájan arra hívtunk, hogy bátorítsuk és ösztönözzük egymást. Ezt téve majd az is kiderül, hogy rendelkeztek-e ennek az adomány-

nak a különös képességével. Ezen felül a bátorítás elvégezhetjük olyan különleges eszközökkel is, mint a zene, a levelezés és hasonló. Használjátok a tehetségeketet és lehetőségeitek, hogy valakit felbátorítsatok és közelebb vezessétek Istenhez.

4. A HIT LELKI AJÁNDÉKA

A lelki adományok listáján, az 1Kor 12-ben: „Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által“ (9. vers), a hitről, mint lelki ajándékról olvasunk. Minden keresztény rendelkezik a hit ajándékával, annál is inkább, mivel a Jézus Krisztusba vetett hit által üdvözülünk (Eféz 2,8-9). Az Írás kijelenti, hogy egyesek a hit különös ajándékát kapták. Hogy néz ki a hit különös ajándéka?

A korinthusi levél ne határozza meg külön a hit ajándékát, ellenben, Jézus kiemeli, hogy még a legkisebb hit is kiemelkedő lehet: „Jézus pedig monda nékik: A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek” (Mát 17,20).

A második bekezdésben Jézus aláhúzta a hit és az ima összefüggését: „Jézus pedig felevén, monda nékik: Bizony mondom néktek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, ami e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel és zuhanj a tengerbe, az is meglészen” (Mát 21,21-22). A Jakab 1,5-8 szintén hangsúlyozza a hit fontosságát az imánál.

Éppen ezért a hit ajándékát sokan összekötik az imaszolgálattal. Régóta megfigyelték, hogy bizonyos hívők az imánál olyan természetes módon rendelkeznek hittel, ahogy más hívők nem. Az ő hitüket „hegyeket mozgató” hitnek nevezhetjük.

A Zsidókhoz írt levél is hangsúlyozza a hit fontosságát. A fejezetben említett emberek a hit különös ajándékával rendelkeztek. Ábrahám például elfogadta Isten hívását és elhagyva szülőföldjét meg a népet elindult egy ismeretlen föld felé, amely felől Isten megígérte neki, hogy az ő utódai fogják örökölni. Hittel vezette Jerikó körül Józsué az Izrael fiait, és Ráháb is, aki hitt, megmenekült.

Noé szintén nagy hittel rendelkező személy példajaként áll előttünk. Isten meghagyta neki, hogy építsen bárkát, hogy megmeneküljön a családjával együtt. Ő hittel megtette, és megépítette az emberiség történelmében talán a leghatalmasabb bárkát. Hite olyan cselekvéshez vezetett, amely tetszett az Úrnak, és másokon is segített.

Mint más lelki ajándékoknál, a hit ajándéka is azért adatott, hogy másokat bátorítsunk vele. A hit ajándékával rendelkező személyek, többek között, ajándékukat kifejezhetik másokért mondott hű imákkal, támogatva azokat, hogy ők is hittel tekintsenek Istenre, amikor csak tanácsstalanok.

5. A GYÁMOLÍTÁS LELKI AJÁNDÉKA

A gyámolítás ajándékát (gyámolít, a.m. segítséget nyújt, pártfogol, istápol) a Szentírásban csak az 1Kor 12,28-ban találjuk. Némelyek úgy vélik, hogy ez az adomány ugyanaz, mint az irgalmasság, amelyet ez a fejezet a korábbi igehelyekben megemlít.

A gyámolítás ajándékát külön nem emeli ki ez az igehely, ezért különféleképpen magyarázzák, hogyan jut kifejezésre ez az ajándék. Annyi azonban világos, hogy olyan személyről van szó, aki, elnyerte a másokról való gondoskodás adományát, és szolgál másoknak az ő szükségleteikben. Természetük szerint ezek lehetnek gyakorlati szükségletek. A gyámolítás összefügghet például azzal is, hogy valakinek segítettünk céljai megvalósításában. Ugyanakkor a lelki szükségletet is magába foglalja. A gyámolító bátorít vagy értelmesen tanácsolja az embertársait. A keresztyények mind arra lettek elhívva, hogy egymást gyámolítsák, támogassák (Lukács 10,25-37), s mégis némely hívőknél ez a lelki ajándék kifejezettebb, mint másoknál.

Pál apostol leveleiben azt olvassuk, hogy a filippibeli hívők másoknál jobban tudtak szolgálni a támogatás lelki ajándékával. „Tudjátok pedig ti is, Filippibeliek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, mikor Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül: Mert már Thessalónikában is, egyszer is, másszor is, küldtetek nékem szükségemre” (Fil 4,15-16).

Az Apostolok Cselekedeteiben megtaláljuk a feljegyzést arról, hogy egy Tábita nevű asszony rendelkezett ilyen támogató, gyámolító lelki ajándékkal: „Joppében pedig vala egy nőtanítvány, névszerint Tábita, mely megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag vala jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott“ (Ap-Csel 9,36). Habár nincs kihangsúlyozva, hogy rendelkezett ilyen lelki ajándékkal, azt azonban látjuk, hogyan alkalmazta a gyámolítás lelki ajándékát mások támogatásában.

A Rómabeliekhez írt levélben egy házaspárról olvasunk, ők Pál apostolt támogatták: „Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, kik nékem munkatársaim Krisztus Jézusban. Akik az én életemért a saját nyakukat tették le; akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is“ (Róm 16,3-4). Ezekben az igehelyekben tehát ismét csak olyan emberekről olvastunk, akik a gyámolítás lelki ajándékával rendelkeztek. Pál apostol támogatva minden gyülekezetben olyannyira ismertté váltak, hogy még Rómába is eljutott a hírük, azokhoz a hívőkhöz, akikhez Pál apostol a levelét intézte. Így ma mi is olvassuk, hogyan támogatták ők ketten Isten népét.

A gyámolítás szolgálatát talán a kosárlabdához hasonlíthatnánk. Minden csapatban van legalább egy-egy kiemelkedő játékos, akik a legtöbb pontot hozzák a csapat számára. Azonban, nekik szükségük van valakire, akik átadja nekik a labdát, amikor a legjobb helyzetben találtnak. Minden alkalommal, amikor az a személy, aki átadja nekik a labdát, hogy bedobhassák a kosárba, ezt a labdaátadást asszisztenciának nevezzük (a.m. közreműködő segítség egy feladat elvégzéséhez). Ugyanúgy, akik a gyámolítás, támogatás ajándékával rendelkeznek, azok nem a csapat kiemelkedő, mindenki által jól látott személyei. Hanem a létfontosságú munkának a csendes támogatói, amikor a szükségben levőket gyámolítva építik a gyülekezetet Jézus Krisztus szolgálatában.

6. AZ IRGALOM ÉS KÖNYÖRÜLET LELKI AJÁNDÉKA

Minden keresztény arra hivatott el, hogy irgalmas és könyörületes legyen (Mát 5,7), mégis, egyesek irgalmasabbak másoknál. „Mint-hogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Akár intő, az intésben; az adakozó szelidségben; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal művelje” (Róm 12,6-8).

Az irgalom, a részvétel és szánalom gondolatát is magába foglalja. Az irgalmasok minden bizonnyal azok, akik együttérzéssel tudnak szolgálni másoknak. Ez a lelki ajándék sokféleképpen kifejezésre juthat, mint például az özvegyeknek és az árváknak való szolgálástól kezdve, a hontalanoknak, betegeknek való szolgálásig. Habár a könyörületességet sokféleképpen kifejezhetjük, a Biblia azokra helyezi a hangsúlyt, akik azt „vidámsággal” teszik.

Ezt valószínűleg azért mondja, mert akik bekapcsolódtak az irgalmasság és a könyörület szolgálatába, Könnyen csalódhatnak. S habár ezek a személyek készek támogatni a nehéz helyzetben levőket, mégis megtörténhet, hogy az eredmény miatt ők maguk csalódnak, mialatt másokon igyekeznek segíteni.

Például, amikor valaki visszaesik a függőségbe, azok, akik ezt a személyt korábban támogatták, csalódnak az eredménytelenség miatt, mivel minden előről kezdődik. A szenvedők és a betegek támogatása gyakran sok könyörületet és együttérzést igényel. Az elkerülhetetlen fájdalom vagy halál miatti csüggedés megviselheti a könyörülőt, aki ilyen embereknek szolgált.

Meghatározott igehelyek bátorítólag hathatnak az irgalom és könyörület lelki ajándékával rendelkezők hívőkre. Az irgalmas szamaritanus hagyományos példa számunkra, amely rámutat arra, hogyan kell viszonyulnunk embertársainkhoz, a saját helyzetünkől függetlenül (Lukács 10,25-37).

Vannak meghatározott igehelyek, amelyek nagyon figyelemre méltóak az irgalmasság témáját illetően: „Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogad-

tatok engem; Mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, és tápláltunk volna? Vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? Vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? És felevén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtetek meg” (Máté 25,35-40).

Minden keresztény arra hivatott, hogy irgalmat tanúsítson, arra is elhívtak, hogy az „vidámsággal” tegyék, nehogy csaldójanak, amikor nem látják haladást, mert ők tudják, hogy a szolgálatuk valójában istenszolgálat.

7. A VEZETÉS LELKI AJÁNDÉKA

A vezetés lelki ajándékát a Rómabeliekhez írt levél említi: „Akár intő, az intésben; az adakozó szelídségben; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal művelje” (Róm 12,8). A keresztény, aki rendelkezik a vezetés és irányítás adományával használja arra ezt a lelki ajándékot, hogy másoknak segítsen növekedni a Krisztusban.

A görög eredeti szó is mások vezetésére, irányítására vonatkozik. Ezért ezt a szót vonatkoztathatjuk a gyülekezeti vezetők, diakónusok szolgálatára, ugyanakkor vonatkozhat olyan gyülekezeti tagokra is, akik képesek ilyen vagy hasonló szolgálatokra.

Mit jelent rendelkezni a vezetés lelki ajándékával? A lelki vezető olyan személy, akinek istenadta tehetsége van arra, hogy ihlesse és vezesse a többieket. Az isteni vezető bátorítani fogja a többieket, a célért való együttműködésben, tisztelve Istent és segítve embertársait. A hívők lelki adományai különfélék. A vezetés ajándékával rendelkező személy feladata összhangba hozni ezeket a különféle lelki ajándékkal rendelkező embereket a minél jobb eredmény érdekében.

Az isteni vezetők az Istenért végzendő szolgálat részeként látják magukat. Pál apostol önmagát „Jézus Krisztus szolgájaként” látta. Jakab, Jézus féltestvére, vezette a jeruzsálemi gyülekezetet, de önma-

gát mégis „Isten szolgájának nevezte“. „Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözletemet.“ (Jakab 1,1).

A Biblia gyakran használja a pásztorhoz való hasonlatot, amikor a vezető és a követő kapcsolatáról beszél. A jó pásztor a nyáját jó legelőre vezeti, gondoskodik róluk és megvédi őket. A pásztor célja nem a maga helyének a megőrzése, hanem a nyájnak való szolgálás és azok életfeltételeinek a javítása.

Hasonlóképpen, az isteni vezetők célja elsősorban nem a saját személyes méltóságuknak vagy az elfoglalt pozíciójuknak a megőrzése, hanem az, hogy a követőket isteni célok és tevékenységek felé vezesse. A vezető pozíciót a korai egyházban azoknak szánták, akik a gyülekezeteket elvezették az érettségre, a szeretetre és az egységre. „És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: „A szentek tökéletesbbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Eféz 4,11-13).

Péter apostol a keresztyén vezetőket így bátorította: „Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömből; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal; Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnak hervadatlan koronáját” (1Pét 5,2-4). A vezetők legyenek olyanok, mint a pásztorok, irányítsanak, önkéntesen szolgáljanak, és példaként álljanak azok előtt, akiket vezetnek.

8. A TANÍTÁS LELKI AJÁNDÉKA

A tanítás lelki ajándékát a Római levél 12. fejezetében és az 1Kor 12. fejezetében találjuk megemlítve. Isten Szavának igazsága a lelki növekedés fontos tényezője, éppen ezért a tanítás lelki ajándéka is az. A tanítás adományával rendelkezők azzal a különös képességgel rendelkeznek, hogy nagyon hatékonyan meg tudnak tanítani másokat az isteni elvekre.

A tanítás szó görög megfelelője a didasko, ami annyit jelent: „megtanítani, megbízni, utasítást adni”. Az Úr Jézus éppen így tanította a tanítványait és másokat, hogy akik rendelkeztek tanítói tehetséggel, maguk is taníthattak másokat Isten jobb megismerésére.

A tanítás, mint a vezetők más lelki ajándékai, a szolgálás véget adott. „A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Eféz 4,12-13). E lelki ajándék célja, hogy a hívők felkészüljenek, épüljenek és egyesüljenek a bibliai ismeretek köré, míg végül érett keresztényekké válnak. Ez az érettség elvezet a szeretetben való igazsághoz.

Habár a tanítás lelki ajándéka segíthet a hívőknek és a nem hívőknek egyaránt, a hangsúly azokon van, akik már az egyház tagjai, hogy növekedhessenek, érlelődjenek mind a gondolkodásban, mind a cselekvésben. Mindkét alkalmazása egyaránt fontos. Éppen ezt vette észre Jakab apostol, amellyel kapcsolatban meg is jegyezte: „Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat” (Jak 1,22).

A tanítás adománya sok vonatkozásban hasznos lehet. Minden korosztályú és minden származású embernek növekednie kell Isten Szavának ismeretében és gyakorlásában. A tanításra az igehirdetés során, a szombatiszkolai osztályokban, otthon, az irodában és sok más helyen sor kerülhet. A tanítás azok számára is nagy segítség, akik az asztalnál ülnek, velünk átellenben, vagy akik a rácsok mögött ülnek; akár értelmiségiek, akár írástudatlanok; és megváltoztathatja mind az idősebb hívők, mind az új hívők életét.

A tanítás lelki ajándékával rendelkező hívőket általában meghívják, hogy presbiterként vagy lelkipásztorként szolgáljanak a gyülekezetekben (1Tim 3), (Titus 1). Ebben a bibliaversekben említés van arról, hogy akik vezető szerepet kaptak, azoknak a tanítás lelki ajándékával is rendelkezniük kell.

Miből fogjátok tudni, hogy rendelkeztek a tanítás lelki adományával? Az egyik módja az, amikor örömmel elfogadjátok a lehetőséget, hogy kicsoportot tanítsatok, hogy meglátszódjék, mennyire lehet hatékony Isten, a tanítás nektek adott lelki ajándéka által. Míg egyfelől a

nagy felelősség miatt sokan elutasítják, hogy tanítók legyenek, mivel ez a lelki ajándék nagy felelősséggel jár, másfelől ezzel az ajándékkal rendelkező személyeknek lehetőségük van arra, hogy elősegítsék az emberek életének megváltozását a Krisztus országa számára.

9. A LELKEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSÉNEK AJÁNDÉKA

Az Új Testamentumban (1Kor 12) megtaláljuk a lelki ajándékok listáját. A tizedik vers szerint a többi lelki ajándék között megtalálható még a „lelkek megkülönböztetésének” az ajándéka. Ugyan milyen lelki ajándék ez?

Világos, hogy minden kereszténynek növekednie kell a jó és a gonosz megkülönböztetésében és megismerésében. „Az érett korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre” (Zsid 5,14).

Egyes hívők azonban képesek voltak a lelkek egymástól való jobb megkülönböztetésére. „Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-e; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van. És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már” (1Ján 4,1-3). A lelki megkülönböztetés magába foglalja annak felismerését, hogy valamely lelki üzenet valóban Istentől való-e, vagy az igehirdető a saját gondolatai alapján beszél.

Júdás apostol igazi példaként áll a hívők előtt, mint aki a téves tanokat jól meg tudta különböztetni a helyes tanítástól. „Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott” (Júdás 1,3). Az üdvösségről akart írni, de mégis átfordította intésre, hogy figyelmeztesse a testvérséget a hamis tanítások ellen, amelyek megtámadták a korai egyházat.

Még ma is sok téves és egészségtelen tanítás ellenkezik az egyházunk tanításával. Minden hívő megbízatása az igazság védelmezése, mégis, némely hívők ezen a területen tehetségesebbek más hívőknél. Mely téves tanításokról van szó? Az 1Ján 4. fejezete, legjobb példája azoknak a tanításoknak, amelyek azt állítják, hogy Jézus nem volt testben és emberi alakban közöttünk. Akik tagadják Jézus visszatérését éppen egy ilyen példáját képezik az Üdvözítőről szóló, egyértelmű bibliai tanítások megváltoztatásának.

Más példák azokról szólnak, akik tagadják Krisztus testbeli feltámadását, meg a kegyelem és hit általi üdvösséget (Eféz 2,8-9); azokról, akik mindig valamit hozzá akarnak tenni, vagy el akarnak venni az Igéből (Jel 22,18,19); s azokról, akik azt állítják, hogy keresztyének, akik ellenben „a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják” (Júdás 1,4).

A mai gyülekezetekben is igencsak nagy szükség van a lelkek megkülönböztetésének a lelki ajándékára. Ezen a téren úgy lehet a legjobban fejlődni, ha önállóan tanulmányozzuk Isten Szavát, mert „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3,16-17).

10. A CSODATEVÉS LELKI AJÁNDÉKA

A csodatétel lelki adományát a Szentlélek ajándékai között találjuk felsorolva. „Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által; Némelyiknek csodatevő erőknél munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása” (1Kor 12,7-10). A csodatevés lelki ajándéka különös lelki ajándék, amely az Isten országának előremozdításáért adatott. Többek között az „igazi apostolok” egyik jelzője a csodatevő erővel való munkálkodás (2Kor 12,12).

Felmerül a kérdés, vajon ma is létezik a csodatevés szolgálata? Többen úgy hiszik, hogy a csodatevés ajándékával csak az apostolok rendelkeztek, mint lelkiességük bizonyítékával. Akkoriban a kereszténység új volt, nem sok követője volt, s azokat is erőteljesen üldözték. A csodatevés ajándéka, csodák és erők kifejtése útján, állítólag az apostoloknak adatott, azért, hogy magukra vonják vele a figyelmet, hogy az általuk hirdetett üzenet gyorsabban elterjedhessen, és tekintélyt nyerjenek, mint emberek, akiket Isten küldött el szolgálni. A Biblia azonban nem tesz olyan kijelentést, hogy a csodatevés szolgálata megszűnt volna. Manapság is történnek csodák, különösen olyan országokban, ahol a Szentlélek nagy erővel munkálkodik az Evangélium terjesztésén. Lehetséges, hogy az apostoli lelki ajándékok olyan időhöz és helyhez köttettek, amikor és ahol az evangélium hirdetése a Szentlélek erejével, elsődleges célt jelent az egyházépítésben. Ez magyarázza azt, hogy olyan helyeken és országokban, ahol sok gyülekezet van, ez a lelki ajándék nincs jelen a hívők lelki életében.

A csodatevés ajándékának néhány példája: Tábita életre keltése (ApCsel 9,36-43), az ördögök kiűzése (ApCsel 16), Elimás ördögös megvakítása (ApCsel 13). István és Filep is különös képességeket tanúsítottak (ApCsel 6,8; 8,6-7). Simon mágust annyira lenyűgözték a csodák és a hatalom, amellyel az apostolok rendelkeztek, hogy fizetni akart nekik, csakhogy őt is megtanítsák rá, ezért Péter apostol őt meg is feddte, mivel Simon mágus azt gondolta, hogy hogy „az Istennek ajándéka pénzen megvehető” (ApCsel 8,18-20). Tény, hogy ma is sok sarlatán használ trükköket, hogy meggyőzze az embereket, hogy a csodatevés lelki ajándékával rendelkezik. Ezeket az embereket felismerhetjük arról, amiről Simon mágus is ismert volt: a kapzsiságukról.

A világszerte élő hívők bizonyágot tesznek arról, hogy csodák ma is léteznek. Isten őrködik az ő teremtményei felett, amikor a népének a biztonságáról vagy az Ő akaratának a végrehajtásáról van szó, és a célja elérése érdekében akár a fizikai törvények fölibe is állhat.

11. MELYEK A JELEK ÉS A CSODÁK TÉTELENEK A BIBLIAI AJÁNDÉKAI ÉS MI CÉLBŐL ADATTAK?

A bibliai csodatevés ajándéka az újszövetségi csodatevésre vonatkozik, mint amilyen a nyelvek beszélése, nyelvek tolmácsolása, gyógyítás, csodák tevése és a jövendülés volt. Annyi bizonyos, hogy az újszövetségi időben voltak ilyen tevékenységek. De mi volt nekik a céljuk? A válasz erre a kérdésre nagyon is fontos, mert ez befolyásolja annak megértését, hogy milyen a jelenkori hozzáállásunk.

Az evangéliumokban Jézus sok csodatételét feljegyezték. A követői szintén tettek csodákat, amelyek azt bizonyították, hogy erre Jézus Krisztustól hatalmat nyertek. Pünkösdkor például a legalább 15 különböző országból Izraelbe érkezett emberek a saját nyelvükön hallgatták Krisztus követőit és értették meg az általuk hirdetett üzenetet (lásd: ApCsel 2,4-13). Péter segítségével meggyógyult egy gyermekparalízisben szenvedő ember (lásd: 3,1-8). Péter még egy fiatalembert is újraélesztett (ApCsel 20,9-12).

Ezek a csodák *először* is azért történtek – hogy bizonyítsák, hogy az előzőleg elhangzott üzenet Krisztus üzenete volt. Amikor Péter apostol Pünkösdkor Igét hirdetett, a nyelveken beszélés csodája segítségével sokan megismerték a Krisztusba vetett hitet (ApCsel 2,41).

Másodszor, ezek a jelek azt is alátámasztották, hogy az igehirdetőt Isten küldte. Ahogy Jézus is alátámasztotta a tanításait a tettel, az apostolok is gyakran alátámasztották a csodákkal, hogy az üzenetük valóban Istentől jött. Egy jó példa erre: „És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elvívék az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek, és a gonosz lelkek kimenének belőlök” (ApCsel 19,11-12). E csodák eredménye: „Ekképpen az Úrnak igéje erősen nevededik és hatalmat vesz vala” (ApCsel 19,20).

Érdekes megfigyelní ezekkel a bibliai csodákkal kapcsolatban, hogy időfüggőek is voltak. A bibliai csodák három fő időszakra összpontosultak:

- a) Mózes és Áron szolgálatának idejére;
- b) Illés és Elizeus szolgálatának idejére;

c) Jézus és az apostolok szolgálatának idejére

Ez a három időszak képviseli a Törvényt, a Profétákat és a Krisztus evangéliumát (ahogy azt az Újszövetségben találjuk megírva). Ezek a jelek és csodák először is tehát bizonyoságtételként szolgáltak, majd az írásokban is feljegyezték őket.

12. A „BÖLCSESSÉGNEK BESZÉDE” ÉS A „TUDOMÁNYNAK BESZÉDE”

A lelki adományoknak az 1Kor 12-ben található listájára rákerült a - Pál apostol szavaival élve - „a bölcsességnek beszéde” és „a tudománynak beszéde”. Milyen lelki ajándékokról van szó?

Ezt a két lelki ajándékot nem sokszor említi közvetlenül a Szentírás. Pál apostol csak felsorolta őket, majd témát váltott. Ennek következményeként viták alakultak ki e két lelki adomány részletei körül.

A „bölcsességnek beszéde” és „tudománynak beszéde” úgy látszik, arra mutat, hogy minden lelki ajándék összefüggésben áll az információátadással. Más szóval, „a bölcsességnek beszéde” nem a tudás mennyiségében van, hanem az információ módjának átadásában.

A „bölcsességnek beszéde” valószínűleg magába foglalja az evangéliummal kapcsolatos lelki igazságok átadását. „Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét; hanem Istennek titkon való bölcsességét szolgáljuk, azt az elrejtettet, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre” (1Kor 2,6,7).

Mindkét adománya valószínűleg a Krisztus testének fejlődését hivatott támogatni. A bölcsesség és az értelem ajándékát nem önmagunkért kaptuk, hanem hogy megosszuk másokkal.

Habár ez bizonytalan, mert lehet, hogy e két adományt a vezetők kapták, akik a bölcsesség és az értelem szavát hirdették, hogy elősegítsék mások Krisztusban való növekedését. Ez különösen fontos volt az egyház korai fejlődésének időszakában, amikor még az Új Testamentum írásai nem voltak befejezve, lezárva. Azzal a gyakorlattal ellentétben, amely néhány karizmatikus közösségben előfordul, e két ajándék nem utal közvetlen az isteni kinyilatkoztatásra vagy proféciára. Ezek az ajándékok valójában az isteni igazság helyes közlése végett adtak,

nem pedig valamilyen új igazság felfedezése érdekében, amit hozzátennének vagy elvennének az Igéből.

Világos, hogy egyházunknak ma is szüksége van bölcs elmékre, akik jártasak az isteni igazságokban, amelyekre bölcsen, értelmesen meg tudnak tanítani másokat.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016
Istentiszteleti használatra